LOZINCI ŞI REALITĂŢI

Cu ani în urmă, dar în anii noştri totuşi, circula o formulă de tip lozincă „trasă" pe sport, cum se zice, şi care avea toate defectele unor asemenea clişee de exprimare printre care cel mai important era acela că se rostea doar şi nu se concretiza: „Primii în sport, primii în producţie". Nu rima ca alte asemenea formule, mai scurte sau mai lungi, dar nici nu se reţinea greu şi, de aceea, trona pe frontispiciul tuturor arenelor noastre iar, pe alocuri, pe unde oamenii se considerau mai spirituali, înlocuise salutul „de bună ziua", obişnuit din moşi strămoşi, cu clişeul, mai modern şi mai dinamic, de: „Primii în sport, primii în producţie".

Formula fusese, în parte, plagiată şi pusă de-asupra altor sectoare importante de viaţă, cum este şcoala, unde ne întîmpina, prea puţin modificată, aceeaşi lozincă: „Primii în sport, primii la învăţătură".

Departe de mine gîndul de a bagateliza rolul unor astfel de modalităţi de mobilizare, în special a tineretului. Din două motive: unul — şi cel mai important — acela că, într-adevăr, cred în ele şi, al doilea, acela că ambele exemple citate s-au devalorizat. Dar nu de la sine, ci din cauza celor care — ani de zile — au crezut, ori s-au străduit să-i convingă pe alţii, că rostirea, dintr-o suflare, a lozincilor zilei, înseamnă a face politică, a fi ataşat etc. Însă aceleaşi persoane făceau totul pentru a scoate de pe băncile şcolilor şi universităţilor sportul şi a-l introduce, exclusiv, în uzine şi fabrici, folosind, ca argument, ideea, falsă, că practica exerciţiului fizic printre elevi şi studenţi ar împiedica proliferarea ei printre muncitori. Şi se cerea, acestora din urmă, deci, să bată la porţile performanţelor înalte omiţîndu-se bugetul lor de timp, oboseala fizică, după orele de muncă, inegalitatea de condiţii faţă de adversarii cu care urmau să se întîlnească. Se mai uita ceva uluitor de evident: că în licee şi universităţi pătrunseseră fiii oamenilor muncii, cei mai înzestraţi şi mai tineri dintre aceştia! Aşa se explică, în parte, şi penuria de construcţii sportive, în şcoli şi facultăţi, pe care ne luptăm s-o atenuăm pînă la dispariţie, dacă va fi posibil.

Şi-acum, să nu vă mire, afirm că „devalorizata" lozincă „Primii în sport, primii în producţie" conţine în ea un mare adevăr, ca şi altele la fel, adevăr pe care demagogia şi superficialitatea unor activişti din domeniul respectiv l-au sufocat, cu sau fără (bună) ştiinţă mai înainte de a încerca să facă ceva pentru transpunerea lui în practică.

Azi, cînd sportul s-a reîntors printre tinerii elevi şi ambiţioşii studenţi, sîntem în pragul altei erori, comisă de regulă de toţi cei obişnuiţi să sară dintr-o extremă în alta ori să facă întoarceri, în jurul propriilor călcîie, de 180° (am citit undeva o definiţie a oportunismului care aducea cu cazul nostru). Acum, atenţia generală, „faza mare", cum ar scrie M. Popescu în „Contemporanul", dacă ar fi vorba de vreo jună, este îndreptată spre sportul din şcoli şi universităţi.

Să încercăm, totuşi, să nu repetăm erorile trecutului, la adăpostul aşa-zisei bune credinţe de tipul „Vrem să învăţăm, să creştem, tovarăşi!"

Sportul (ori măcar educaţia fizică organizată) poate fi un adevărat aliat al producţiei. Deşi lozinca ne aparţine, valoarea ei rodeşte, mai generos şi, din păcate, prin alte locuri.

Nu voi repeta idei deja acceptate: că viaţa modernă înseamnă sedentarism, că mijloacele de transport ne ameninţă cu uitarea mersului, că aerul oraşelor este o reţea de microbi şi viruşi, că specializarea profesională duce la deformări ale coloanei vertebrale etc., ci voi trece direct la argumente statistice legate, nemijlocit, de producţie şi pe care studiul lui Maurice Pieron, publicat în revista „Citius, Altius, Fortius", vol. VII, fasc. 3, pag. 327—339, ni le pune la îndemînă.

„...După introducerea programelor de gimnastică, randamentul muncii creşte, oricare ar fi metoda de control. Cînd timpul dedicat gimnasticii de pauză este inclus în ziua de muncă, randamentul creşte între 3 şi 10% ! ...La funcţionarii Contului de cecuri poştale din Bruxelles, numărul de greşeli în muncă atinsese, în 1960, media de 2,46%, dar s-a redus, în 1961, în aceeaşi perioadă, la 1,69%, indicînd un cîştig de 31% ...Pînă să intre în ritmul obişnuit de muncă, lucrătorul parcurge un interval între 60—80 minute; executînd un program de gimnastică, înainte de a-şi începe activitatea, lui îi devin suficiente doar 30 minute, după numai 10 zile, ceea ce echivalează cu o creştere a productivităţii muncii de 15% !

...Institutul naţional al asigurărilor, din Paris, indică faptul că, în 1955, asistenţa socială a înregistrat, pentru 9 milioane de afiliaţi, pierderea a 83 milioane de zile muncă, echivalînd cu oprirea totală a activităţii din 7 fabrici de proporţiile uzinelor Renault!

...Cauzele accidentelor de muncă arată că 85—90% se datoresc factorului uman, iar 65%, din totalul lor, căderilor, alunecărilor, ameţelilor la înălţime, manipulării obiectelor, toate avînd legături cu starea de sănătate fizică".

Comparînd frecvenţa accidentelor la sportivi şi nesportivi, sovieticul Mokerov constată că dintr-o sută de indivizi doar 3,7% dintre accidentaţi erau sportivi şi că au lipsit 30,3 zile de la lucru, în timp ce nesportivii au furnizat 6,7 procente de accidentaţi şi 72,4 zile de absenţe din serviciu.

Aş mai putea adăuga un serios volum de argumente, ţinînd de factorii psihologici, de echilibrul fiziologic (Pasuhina observă, într-un alt studiu, o scădere de 7% în frecvenţa îmbolnăvirilor, după un an, de la introducerea gimnasticii la locul de muncă, iar Marchuk indică o reducere a absenţelor, pe motive de boală, într-o uzină textilă sovietică, de la 426,32 zile la 292,44 zile, tot ca o consecinţă a practicării educaţiei fizice, pe un interval de 5 luni), şi voi adăuga doar o observaţie, notată din primul studiu citat: „Creşterea randamentului, ca o consecinţă a îmbunătăţirii calităţilor fizice şi morale ale angajaţilor, reglarea producţiei prin scăderea îmbolnăvirilor şi accidentelor, indică efectul pozitiv al introducerii educaţiei fizice în timpul muncii, fără a suferi prejudicii" „...Iniţiativa particulară suplineşte cîteodată lipsurile datorate statului şi organizează, pe cont propriu, formarea fizică a ucenicilor" (exemplul citat este luat de la „Inter-entreprise de Roubaix--Tourcoing") şi se referă la patronul unităţii respective.

Transcriu aceste rînduri şi-mi vin în minte cuvintele colegului Eugen Mandric, rostite la Televiziune, luni seara, în savuroasa şi sincer angajata sa cronică politică: **„Mai vinovată decît responsabilul nechemat şi chiar decît relaţiile lui, este indiferenţa celor care tac, a celor care nu-şi exercită dreptul de stăpîn".**

Drept care am scris aceste rînduri...

Emanuel VALERIU

CORESPONDENŢĂ SPECIALĂ DIN BUDAPESTA

ECHIPA UNGARIEI ASPIRĂ LA GRUPA B

Ce şanse are echipa Ungariei în grupa C de la Galaţi? Specialiştii maghiari, bazîndu-se pe rezultatele obţinute în perioada de pregătire, au toate motivele să fie optimişti. Din cele 8 partide susţinute în ultimul timp, echipa Ungariei a cîştigat 6 şi a pierdut două, cu România şi o selecţionată a Poloniei de Nord. Şi golaverajul este favorabil: 41—32. Din aceste cifre se pot trage cîteva concluzii. Reprezentativa de hochei a Ungariei, mult întinerită, are o bună linie de atac; a realizat cîteva victorii semnificative: 6—4 cu Iugoslavia la Ljubljana şi 6—0 cu Danemarca.

Cei mai puternici adversari ai Ungariei în grupa C sînt consideraţi jucătorii austrieci şi italieni.

Înainte de a pleca la Galaţi, selecţionata Ungariei va susţine două meciuri cu reprezentativa Danemarcei.

Iată lotul complet al Ungariei (în paranteză, clubul şi vîrsta jucătorilor):

PORTARI: **Vederes** (Ujpesti Dozsa — 27 de ani), **Kelemen** (Elöre — 26); FUNDAŞI: **Palotás** (Ujpesti Dozsa — 28), **Treplán** (Ujpesti Dozsa — 25, **Szélles** (Ujpesti Dozsa — 25), **Gogolák** (Ferencvaros — 22), **Bánkuti** (Ujpesti Dozsa — 29), **Kereszty** (Ferencvaros — 19); ÎNAINTAŞI: **Balint** (Ujpesti Dozsa — 22), **Galambos** (Ujpesti Dozsa — 21), **Menyhárt** (Ujpesti Dozsa — 20), **Horvath** (Ferencvaros — 28), **Pooth** (Ferencvaros — 25), **Meszöly** (Ferencvaros — 21), **Palla** (B.V.S.C. — 21), **Bikár** (B.V.S.C. — 25), **Zsitva** (Ujpesti Dozsa — 31), **Ugray** (Ujpesti Dozsa — 19), **Hávrán** (Epitök — 19).

După cum se vede, majoritatea jucătorilor aparţin clubului Ujpesti Dozsa, campioana ţării. Antrenorul echipei este fostul internaţional Laszlo Jakabházi.

Laszlo NISZKACS
redactor la Népsport,
Budapesta

În ajutorul spectatorilor

MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI

Regulamentul jocului de hochei pe gheaţă are 84 de articole, iar fiecare text cuprinde numeroase prevederi ce trebuie cunoscute şi respectate de arbitri, dar mai ales de jucători, astfel că, pe bună dreptate, se poate afirma că hocheiul pe gheaţă are cel mai complicat regulament dintre toate jocurile sportive.

Ţinînd seama că în zilele următoare în ţara noastră se va desfăşura campionatul mondial (grupa C la Galaţi şi grupa B la Bucureşti), ne-am propus să expunem pentru iubitorii acestui sport — spectatori şi telespectatori —, unele prevederi ale regulamentului de joc, cu modificările adoptate de Liga Internaţională de Hochei pe Gheaţă la Congresul ţinut în luna iulie 1969 în localitatea Crans sur Sierre din Elveţia.

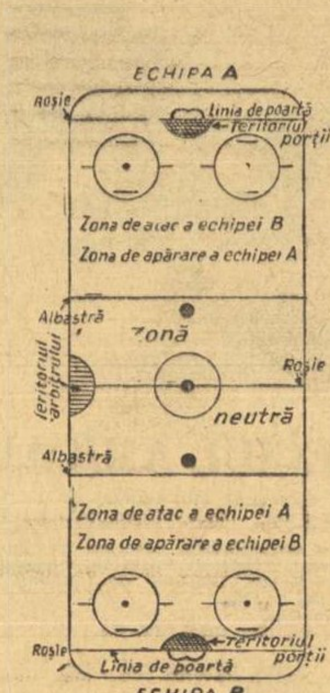
I) CU PRIVIRE LA TERENUL DE JOC

Pentru o mai bună desfăşurare a jocului în spatele porţilor, linia roşie de poartă se trasează pe gheaţă la o distanţă minimă de 3,50 m şi maximă de 4,50 m, faţă de mantinela de fund. De asemenea, pentru protejarea portarului, cît şi pentru înlăturarea fazelor confuze din faţa porţii, teritoriul acesteia se formează prin trasarea pe gheaţă a unui semicerc cu raza de 1,80 m, centrul semicercului fiind mijlocul liniei porţii.

Actuala formă a teritoriului din faţa porţii duce şi la majorarea spaţiului exterior, dintre stîlpii porţii şi linia semicercului care se uneşte cu linia roşie de poartă (de la 0.50 m la 0.83 m).

Această modificare a teritoriului porţii este strîns legată de modificarea regulii degajării interzise, care nu se mai aplică în situaţiile cînd pucul trece prin spaţiul semicercului, din stînga şi dreapta porţii, dînd astfel jocului o mai mare cursivitate.

O altă modificare constă în marcarea pe gheaţă în faţa mesei oficiale a unui semicerc cu raza de 3 m, denumit „teritoriul arbitrilor". În timpul opririlor de joc, cînd arbitrul face comunicări la masa oficială, nici un jucător nu are voie să intre sau să rămînă în acest spaţiu, sub sancţiunea unei pedepse de rea conduită (10 minute), cu excepţia jucătorului pedepsit care ia loc la banca de pedepse, aşezată lîngă masa oficială.

Marcajul unui teren de hochei.

În ceea ce priveşte numărul de jucători, o echipă are dreptul să prezinte la începutul partidei, un număr de 15 jucători echipaţi, la care se adaugă portarul titular şi portarul de rezervă.

II) CU PRIVIRE LA ECHIPAMENTUL DE PROTECŢIE

Noul regulament prevede obligativitatea pentru jucători să poarte cască de hochei, iar portarii, mască de faţă. Această măsură, ca şi aceea a montării la partea din spate a lamei patinelor, a unor apărători din material plastic, au ca scop reducerea la minimum a eventualelor accidente.

III) CU PRIVIRE LA REGULILE DE JOC

Cea mai importantă modificare constă în admiterea atacului cu corpul pe toată suprafaţa terenului, nu numai ca pînă acum, în jumătatea proprie de apărare. Acest procedeu tehnic constituie un avantaj esenţial pentru echipele care-l vor aplica în mod regulamentar.

De asemenea, s-a dat o nouă redactare a textului privind ridicarea sau mutarea intenţionată a porţii de către un jucător în apărare. Abaterea este considerată ca un act de întîrziere voită a jocului şi se sancţionează cu o penalitate de 2 minute.

Dacă în ultima parte a jocului o pedeapsă de 2 minute nu mai poate fi executată integral, ne mai fiind timp pentru aceasta, se va acorda şut de penalitate împotriva echipei în greşeală.

În ceea ce priveşte şutul de penalitate, se prevede obligativitatea pentru portar de a rămîne în teritoriul din faţa porţii pînă cînd pucul condus din centrul terenului de către un jucător advers, depăşeşte linia albastră care marchează zona de apărare a echipei în culpă.

În vechea redactare a textului, portarul avea dreptul să părăsească teritoriul din faţa porţii, îndreptîndu-se spre jucătorul atacant, în momentul cînd acesta lua contact cu pucul, astfel că de cele mai multe ori şutul de penalitate nu se mai putea executa în mod practic, transformîndu-se într-un dribling al portarului.

Precizăm că portarul trebuie să încerce să oprească pucul sau jucătorul, care execută şutul de penalitate, printr-o acţiune regulamentară. În cazul cînd portarul va arunca crosa spre puc se va acorda gol, chiar dacă acesta n-a depăşit linia porţii.

Nicolae TURCEANU
arbitru internaţional

EXPERIENŢEI POZITIVE — CÎMP LIBER DE ACŢIUNE!

(Urmare din pag. 1)

Tot la capitolul iniţiativelor în privinţa amenajării de terenuri complexe şi instalaţii sportive a fost subliniat exemplul şcolilor generale din Ortişoara (judeţul Timiş), Vaţa (jud. Hunedoara) şi Amara (jud. Ialomiţa), al liceelor „Horia, Cloşca şi Crişan" din Abrud, nr. 5 din Iaşi, 27 şi 43 din Bucureşti, al Institutului Pedagogic din Oradea. Cu interes au luat cunoştinţă participanţii la plenară şi despre instituirea, în cadrul Ministerului Forţelor Armate, a „Cupei Apărarea Patriei", care va fi decernată unităţii militare cu cea mai complexă bază sportivă. Dar poate că cea mai convingătoare pildă o constituie, în materie de amenajări sportive, realizarea vrednicilor activişti de la consiliul judeţean Constanţa al Organizaţiei Pionierilor (un frumos parc pe locul unui fost maidan), despre care am amintit şi în articolul de acum cîteva zile consacrat problemei bazei materiale a sportului şi căreia îi vom consacra şi un reportaj de la faţa locului.

În privinţa organizării, cu bune rezultate, a întrecerilor sportive de masă, au fost citate de la tribuna plenarei exemplele oferite de asociaţiile „Metalul" Plopeni (cu campionat de casă la 7 ramuri de sport) şi „Partizanul" Bacău (la 5 ramuri); un accent deosebit s-a pus şi asupra competiţiilor şcolare desfăşurate în judeţele Bacău, Mehedinţi, Arad şi Sibiu (sub titulatura de „Olimpiada sportivă a elevilor"), Iaşi („Elevii pe gazon") şi Dîmboviţa (cupa „Ghiocelul" la volei).

O bună impresie a făcut asupra celor prezenţi experienţa împărtăşită de fostul preşedinte al consiliului municipal pentru educaţie fizică şi sport Cîmpulung Muscel, Gh. Creţu, în privinţa colaborării fructuoase între toţi factorii locali, care a stat la baza ridicării acestui oraş în rîndul centrelor sportive de prestigiu.

Seria exemplelor pozitive citate în timpul lucrărilor plenarei C.N.E.F.S. ar mai putea, desigur, continua. Şi chiar dacă prezentarea unora a luat proporţii oarecum exagerate, ceea ce putea crea o falsă imagine a situaţiei sportului de masă de la noi (din păcate, de la această tendinţă, intrată probabil în reflex, n-au făcut excepţie nici unele persoane din conducerea C.N.E.F.S.), ele rămîn, totuşi, demne de luat în considerare.

Ceea ce se cere, acum, cu insistenţă este ca toţi factorii care activează în mişcarea noastră de educaţie fizică şi sport să extindă experienţa pozitivă dobîndită, să generalizeze iniţiativele şi acţiunile ce şi-au demonstrat eficacitatea. Căci, aşa cum bine s-a spus la plenară, ceea ce s-a putut realiza, cu entuziasm, la Ortişoara şi la Vaţa, ni se pare la fel de posibil în toate celelalte localităţi din ţară, cu puţin mai mult interes şi pasiune.

PRINTRE ROŢI ŞI PEDALE

● *Vremea bună din ultimele zile a permis rutierilor să facă antrenamente pe şosele. La diferite intervale de timp, prof. Nicolae Voicu — antrenorul echipei naţionale — îi convoacă pe alergătorii selecţionaţi în lot pentru şedinţe de pregătire comună. Primul obiectiv important al anului — „Cursa Păcii", Praga — Varşovia — Berlin — se apropie. Să sperăm că Vasile Teodor, Constantin Grigore, Nicolae Ciumeti et comp. vor fi în forma sportivă necesară la începutul lunii mai.*

● *Pînă acum, la sediul Comisiei de organizare a celei de a XIX-a ediţii a „Turului României" au sosit următoarele confirmări de participare: Cehoslovacia, Bulgaria, Franţa, Italia şi R.F. a Germaniei. Termenul limită de confirmare este 1 martie.*

● *Organele sportive din Piatra Neamţ s-au adresat — din proprie iniţiativă — Comisiei de organizare a „Turului României" pentru a cere informaţii privind lucrările pe care trebuie să le efectueze în vederea organizării startului şi mini-etapei contratimp a marii competiţii internaţionale care va începe la 17 iunie. Socotim că este o iniţiativă lăudabilă care va... molipsi şi celelalte organe sportive din oraşele pe care le va străbate caravana „Turului României".*

● Joi 12 februarie ora 19, la librăria „Mihail Eminescu" din Capitală, autorii lucrării „TOT PE DRUM, PE DRUM, PE DRUM... CU NICOLAE ION ŢAPU" (E. Iencec, Gh. Ştefănescu) şi eroul cărţii se vor întîlni cu cititorii.

BOXERII DE LA WISMUT GERA AU SOSIT

Ieri la prînz au sosit în Capitală — cu o oră întîrziere — boxerii de la Wismut Gera (R. D. Germană) care, după cum am mai anunţat, vor întîlni joi seara, în sala Floreasca, pe reprezentanţii clubului Steaua.

Managerul echipei, Harri Böhland şi antrenorul Hans Spatzierer ne-au prezentat pe sportivii oaspeţi: Martin Siegfried, Malik Günther (cat. cocoş), Schueler Wolfgang (semiuşoară), Sattler Gerhardt (uşoară), Wegner Hans, Ramin Werner (semimijlocie), Beer Rainer (mijlocie mică), Voigtlander Jürgen, Randzus Eckhart (mijlocie), Pögel Karl, Sachse Gerd (semigrea), Hohm Günther, Töpel Olaf (grea). Figura centrală a echipei Wismut este mijlociul Voigtlander, de 4 ori campion al ţării sale. Au mai făcut deplasarea arbitrii Sommer Fritz şi Döhler Werner, dr. Weidner Dieter şi Klette Rudolf.

MECIURI DE 5x2

Sala sportului din Galaţi a găzduit de curînd o reuniune pugilistică în cadrul căreia s-au întîlnit echipele Oţelul şi Rapid Bucureşti. Prezenţa în ring a unor boxeri cunoscuţi, precum şi disputarea meciurilor în 5 reprize a două minute a atras în tribune peste 1 000 de spectatori.

REZULTATE TEHNICE: C. Pometcu (R) b.p. Gh. Bădin; C. Stanef (R) b.ab. 2 C. Stan; A. Bădic (R) b.ab. 2 Gh. Tănase; I. Mageri (R) b.k.o. 1 N. Deicu; Gh. Bădoi (R) b.p. I. Radu; M. Săvescu (O) b.p. C. Ghiţă; V. Buti (O) b.ab. 1 C. Nicu; N. Maniţa (O) b.ab. 4 V. Tecuceanu.

DOUĂ ZILE PÎNĂ LA DESCHIDERE

(Urmare din pag. 1)

de material plastic izolant a suprafeţei exterioare a plafonului.

În cursul zilei de joi vor fi puse în funcţiune compresoarele, aşa că, pînă la sfîrşitul săptămînii, vom avea gheaţă la patinoarul artificial acoperit „23 August" din Capitală

PREŢUL BILETELOR

Pentru jocurile grupei B a C.M. de la Bucureşti s-au stabilit următoarele preţuri la bilete:

- **15 lei — în tribună**
- **10 lei — locuri în picioare**
- **5 lei — intrarea generală la partidele programate dimineaţa.**

Biletele se pun în vînzare începînd de vineri 13 februarie.

Din păcate, organizatorii nu au prevăzut încă seturi de abonamente pentru întreaga durată a competiţiei...

SE EXPUN PREMIILE

Intr-o vitrină a magazinului „Romarta", de pe calea Victoriei, vor fi expuse de joi seara numeroase premii ce vor fi oferite celor mai merituoşi participanţi, celor mai bune echipe.

PENTRU GHEAŢĂ ŞI PATINE...

Ieri la prînz au sosit în Capitală doi reputaţi specialişti cehoslovaci, Ladislau Slovak şi Valter Kocian, solicitaţi de Federaţia română de hochei pentru a ajuta la pregătirea gheţii la Galaţi şi Bucureşti şi a conduce extrem de delicata operaţiune de ascuţire a patinelor. Slovak şi Kocian vor instrui pe tehnicienii români în aceste domenii, de loc de neglijat în buna desfăşurare a oricărei competiţii hocheistice şi în care nu se admit improvizaţii sau diletantism!

REPARTIZAREA VESTIARELOR

Cele opt vestiare de la patinoarul din parcul „23 August" au fost repartizate astfel: la parter, echipelor R. F. a Germaniei, Bulgariei, Norvegiei şi Elveţiei, la primul etaj, formaţiilor Japoniei, Statelor Unite, Iugoslaviei şi României.

UMBRELA ATLETISMULUI

CRESC COPIII

Cresc copiii! Aceasta a fost părerea unanimă la terminarea campionatelor republicane de sală ale juniorilor mari. Ei realizează, într-adevăr, performanţe mature, rezultate care, cu puţini ani în urmă, reprezentau recorduri ale seniorilor. Folosim prilejul pentru a aminti că zilele acestea se împlinesc două decenii de cînd în „Sala 303" de pe malul Dîmboviţei, cu dimensiuni reduse, s-a desfăşurat primul concurs de acest gen. An de an au fost îmbunătăţite cele mai bune rezultate pe teren acoperit, iar din 1956 se poate vorbi de adevărate concursuri republicane, devenite în ultimii ani campionate.

Juniorii anului 1970 se ridică, prin recordurile lor, la valoarea seniorilor de acum 2—4 ani. În 1967, Zamfirescu a coborît la 6,7 s recordul pe cea mai scurtă distanţă de sprint, iar acum Tamaş Szabo a realizat de mai multe ori 5,8 s pe 50 m. În acelaşi an, 6,5 s reprezenta recordul senioarelor. Astăzi, performanţa aceasta este echivalentă recordului de junioare mici. Cred că nu exagerez, deci, afirmînd că juniorii cresc. Recordul juniorilor la săritura în înălţime este astăzi de 2,11 m. Cu doi ani în urmă, la seniori, 2,10 m era apreciat ca cel mai bun record stabilit în acel campionat „indoor". Elena Mîrza a alergat recent 7,3 s pe 50 m garduri. Cu numai 6 zile înainte, Valeria Bufanu a dus recordul de senioare la 7,2 s, unul dintre cele mai valoroase rezultate pe plan internaţional. Mă rezum în aprecierile mele numai la aceste cîteva cifre. Ele spun însă totul în atletism, iar în cazul de faţă reflectă valori certe. Promoţia juniorilor anului '70 reprezintă una dintre cele mai prodigioase garnituri din cîte am avut. Avem adevăraţi juniori „MARI", ca urmare a unei foarte bune selecţii naturale, a unei atente şi serioase munci de pregătire.

Concursul a constituit, în ansamblul său, un excelent spectacol atletic. Datorită unui program judicios alcătuit, n-au mai existat pauze inutile, probe-solo, ca solo-prăjină, solo-triplusalt. În permanenţă s-au desfăşurat întreceri în paralel, fără pericol de aglomeraţie, deşi participarea a fost cu mult mai mare decît la concursurile locale din ultimele săptămîni.

Din nou, provincia a dominat Capitala! Mă folosesc de acest prilej pentru a consemna apariţia unui nou oraş printre forţele atletice autohtone — Sibiul. Este oraşul tînărului antrenor Ahrend. Elevii lui, Dinu Adrian şi Sepp Scheun, duc acasă medaliile de aur şi argint şi recordul ţării la săritura cu prăjina. Reapare şi Timişoara, prin „hurdlerul" Ion Vasilescu de la Liceul nr. 4.

„Fostul" campion la juniorii mici, Costel Ionescu, s-a clasat în fruntea juniorilor mari, cu un rezultat (7,32 m) care poate fi de bun augur pentru un nou record în următoarele concursuri. O precizare: la lungime avem cel mai „bătrîn" record, datînd din 17 februarie 1962.

Eventul campionatului l-a realizat antrenorul Nicolae Gurău, ai cărui elevi au cucerit titlul la aruncarea greutăţii la băieţi şi fete. De altfel, Progresul Bucureşti, clubul vechiului antrenor Gurău, a primit „Cupa F.R.A." Este cu atît mai semnificativ, cu cît Progresul activează în categoria B a campionatului pe echipe! După atîtea critici la adresa acestei secţii, a venit şi vremea laudelor!

Iolanda BALAŞ-SOTER

JUNIORII FONDIŞTI, PROMISIUNI CERTE

După campionatele naţionale ale copiilor, iată că, duminică, au luat sfîrşit şi întrecerile pentru desemnarea celor mai buni schiori-fondişti juniori. La Poiana Braşov au evoluat peste 150 de sportivi din 11 judeţe. Lupta pentru cucerirea titlurilor de campioni naţionali a dat naştere la dispute extrem de pasionante, de un nivel tehnic bun. Mulţi dintre actualii juniori au demonstrat că nu peste mult timp vor asalta porţile marilor performanţe. **Maria Tocitu, Elena Băsea, Ana Bădescu, Iuliana Paţa, Rodica Clinci, Lămîiţa Gheorghiesi, Victor Dihoi, Radu Cristoloveanu, Nicolae Dudu, Ion Tudor, Samoilă Tomoş, Nicolae Gîrniţă, Gheorghe Ionetecu, Ferencz Foriko**, iată doar cîţiva care, dacă vor munci şi mai mult pentru sportul lor preferat, vor putea obţine rezultate din ce în ce mai valoroase. Elena Băsea, Radu Cristoloveanu, Victor Dihoi sînt talente reale pentru schiul nostru de fond. Ei sînt înzestraţi cu calităţi native deosebite, care trebuie însă cizelate

Un lucru demn de reţinut. Sportivii Şcolii sportive Energia Braşov (înfiinţată doar de un an de zile) au reuşit să se impună atenţiei generale, prin comportarea lor excelentă. Profesorul **Gheorghe Piştea** merită toată stima pentru modul exemplar în care îşi pregăteşte elevii, iar aceştia, prin rezultatele obţinute, au confirmat ca foarte bună iniţiativa Ministerului Învăţămîntului de a crea pe lîngă şcolile profesionale secţii pentru schiorii fondişti. Avem speranţa că iniţiativa se va extinde asupra cît mai multor şcoli cu asemenea profil.

Trebuie, de asemenea, apreciată ca foarte bună munca depusă de unii profesori-antrenori în centrele de schi iniţiate de federaţia de specialitate sau de cluburile sportive. **Gh. Olteanu, I. Cimpoia, A. Elekes, Elena Tom, Rodica Pall, O. Frăţeanu, V. Carabela, Şt. Borbat** au prezentat, la campionatele recent încheiate, elemente dotate excelent din punct de vedere fizic şi tehnic, care pot înregistra, în scurt timp, saltul valoric ce se aşteaptă de la schiorii juniori.

Cu toate realizările obţinute de către tinerii schiori şi antrenorii lor, nu trebuie să se uite însă că la Poiana Braşov au existat, din păcate, şi cîteva discordanţe. Cea mai supărătoare a fost diferenţa de valoare dintre primii şi ultimii clasaţi. Faptul a fost mai pregnant la fete unde, între primele clasate şi ultimele, au existat diferenţe de 7—8 minute. Trebuie să recunoaştem că pentru o cursă de 3 sau 5 km este foarte mult. Un alt inconvenient l-a constituit, şi-l constituie încă, lipsa materialelor, în special a schiurilor şi bocancilor. Este adevărat că la Reghin a început fabricarea schiurilor de fond autohtone (denumite sugestiv „Săgeata zăpezii"), dar pe piaţă se găseşte doar o singură dimensiune: 2,10 m. Cînd problema materialelor va fi rezolvată, atunci antrenorii se vor ocupa mai puţin de problemele organizatorice (care, oricum, nu sînt de neglijat) şi vor afecta un timp mai mare muncii de instruire.

Paul IOVAN

„CUPA ROMÂNIEI" LA PATINAJ VITEZĂ — AMÎNATĂ

„Cupa României" la patinaj viteză, care urma să aibă loc la Tuşnad între 13—15 februarie, a fost amînată, din cauza dezgheţului, pentru o dată care va fi anunţată ulterior cluburilor şi asociaţiilor sportive.

DIN NOU CĂLDURĂ LA SINAIA

Deoarece ridicarea temperaturii, în cursul zilei de ieri, nu a permis folosirea pîrtiei de bob din Sinaia, concursul dotat cu „Cupa judeţului Prahova" a fost amînat. Desfăşurarea competiţiilor programate pentru zilele următoare este condiţionată de starea timpului.

JUNIORILOR ALPINI, DREPTURI

(Urmare din pag. 1)

Şi aşa, an de an, decalajul faţă de schiorii de aceeaşi vîrstă din alte ţări creşte, devenind o prăpastie de netrecut, iar noi continuăm să aruncăm valuri-valuri de juniori neformaţi, în rîndurile seniorilor, unde abia încep ucenicia cînd, de fapt, ar trebui să se realizeze.

E timpul să ne gîndim serios la această problemă. A venit vremea să le creăm condiţii reale de creştere, sub toate aspectele, pentru a le putea pretinde şi a-i chema la răspunderile conştiinţei.

Drumul performanţei este greu. El este semănat cu eforturi şi greutăţi ce nu pot fi învinse decît prin muncă enormă, cu obiective finale fixate şi urmărite pe parcurs. Altfel, totul nu este decît vacanţă, destindere, agrement. Este necesară o mutaţie în mentalitatea tuturor celor care au contingenţă cu schiul. Problemele sale trebuie abordate la modul serios, operativ şi sub semnificaţia responsabilităţilor.

Soluţia „florilor de seră", a experienţelor de laborator nu se dovedeşte viabilă. Alegînd trei-patru talente şi concentrînd asupra lor toate eforturile materiale şi morale, toată atenţia asupra acestui grup şi a cîtorva seniori aflaţi în aceeaşi situaţie, se abandonează de fapt marea masă, grădina în care trebuie cultivate valorile.

Însăşi noţiunea de selecţie, de emulaţie, a dispărut. Fericiţii „aleşi" ştiu că tot ei beneficiază în continuare de condiţii, de întreceri în străinătate, pe cînd ceilalţi renunţă să se agite, să lupte, pentru că tot degeaba o fac. Şi astfel, delăsarea îi cuprinde pe toţi, din ambele categorii, dar din motive diferite. Unii de prea bine, alţii din descurajare.